

ที่ กต ๐๗๐๓/๔๘๗

กระทรวงการต่างประเทศ
ถนนศรีอยุธยา กทม. ๑๐๕๐๐

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
รับที่ 12298
วันที่ 9 ส.ค. 2559 11.๐๗

✓ สิงหาคม ๒๕๕๙ **จัดเข้าวาระ - 9 ส.ค. 2559**

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ...

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ความเห็นประกอบเรื่องเพื่อ พิจารณา

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ส่วนที่ ๓๓๓/ว(ล) ๒๕๕๖๒ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๙ **เรื่องที่ ๓๓**

ตามหนังสือที่อ้างถึง ขอรับความเห็นของกระทรวงการต่างประเทศต่อร่างพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ... เสนอโดยกระทรวงพาณิชย์ เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี

กระทรวงการต่างประเทศพิจารณาแล้ว ขอเรียน ดังนี้

๑. ไม่มีข้อขัดข้องในหลักการต่อสาระโดยรวมของร่างพระราชบัญญัติฯ ฉบับแก้ไข หากส่วนราชการที่เกี่ยวข้องพิจารณาแล้วเห็นว่า การแก้ไขพระราชบัญญัติฯ ดังกล่าว มีความเหมาะสม สอดคล้อง กับนโยบาย สามารถปฏิบัติได้ตามกฎหมาย ขอบเขตอำนาจหน้าที่ ระเบียบ ข้อบังคับที่มีอยู่ในปัจจุบัน และ ไม่ขัดต่อพันธกรณีระหว่างประเทศของไทย รวมทั้งได้จัดสรรงบประมาณเพื่อการนี้ไว้แล้ว

๒. ปัจจุบันองค์การการค้าโลก (WTO) ยังไม่มีกฎเกณฑ์เฉพาะสำหรับการใช้มาตรการตอบโต้การหลบเลี่ยงมาตรการตอบโต้ (anti-circumvention measures) การทุ่มตลาดหรือการอุดหนุน อย่างไรก็ดี WTO กำหนดหลักเกณฑ์ทั่วไปที่อาจมีความเกี่ยวข้องกับมาตรการตอบโต้การหลบเลี่ยงฯ อาทิ หลักการไม่เลือกปฏิบัติ (non-discrimination) ตามข้อ ๓.๑ ของ GATT 1994 หลักการพิสูจน์ความเสียหาย อย่างแท้จริงที่เกิดขึ้นต่ออุตสาหกรรมภายในก่อนเรียกเก็บอากรตอบโต้ฯ ตามข้อ ๖ ของ GATT 1994 และ หลักการบริหารกฎหมาย ข้อบังคับ คำตัดสิน และคำชี้ขาดในลักษณะที่เป็นแบบแผนเดียวกัน ไม่ลำเอียงและ สมเหตุสมผล ตามข้อ ๑๐.๓ (เอ) ของ GATT ๑๙๙๔ บทบัญญัติของร่างพระราชบัญญัติฯ จึงจะต้องไม่ขัดต่อ หลักการเหล่านี้ด้วย

๓. โดยที่ร่างพระราชบัญญัติฯ ยังมีความไม่ชัดเจนในการระบุถึงการดำเนินธุรกิจ (business activities) ที่เข้าข่ายพฤติกรรมหลบเลี่ยงมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดหรือการอุดหนุน (circumvention activities) ซึ่งอาจนำไปสู่การโต้แย้งได้ว่า อาจมีกรณีที่ออกมาตราการตอบโต้การหลบเลี่ยงฯ โดยที่ไม่มีความเสียหายต่ออุตสาหกรรมภายในจริง อันอาจถือเป็นการเลือกปฏิบัติต่อผู้ประกอบการของสมาชิก WTO ประเทศอื่นและเป็นการบังคับใช้กฎหมายที่ไม่สมเหตุสมผล ซึ่งอาจขัดต่อพันธกรณีที่ไทยมีภายใต้ WTO ดังกล่าว ดังนั้น ส่วนราชการเจ้าของเรื่องจึงควรพิจารณากำหนดพฤติกรรมหลบเลี่ยงให้ชัดเจนและรัดกุม โดย อาจพิจารณาแนวทางในการออกกฎหมายของต่างประเทศในเรื่องนี้ ซึ่งกำหนดไว้อย่างชัดเจนว่า กรณีใดให้ถือ เป็นการหลบเลี่ยงฯ อาทิ ข้อ ๑๓ ของ Council Regulation (EC) No 1225/2009 (๓๐ พฤศจิกายน ค.ศ. ๒๐๐๙) ของสหภาพยุโรป Section 269ZBBB ของ Customs Act 1901 ของประเทศออสเตรเลีย และ Title 19 U.S. Code § 1677j ของประเทศสหรัฐอเมริกา ทั้งนี้ อาจพิจารณากำหนดให้ชัดเจนใน พระราชบัญญัติฯ นี้ หรือกฎกระทรวงที่จะออกตามนัยมาตรา ๙/๑ ของร่างพระราชบัญญัติฯ ที่กำหนดไว้ว่า การ พิจารณาพฤติกรรมที่เป็นการหลบเลี่ยงฯ และการพิจารณาตอบโต้การหลบเลี่ยงฯ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และ

/วิธีการ ...

วิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยอาจพิจารณาระบุในกฎกระทรวงด้วยว่า การพิจารณาตอบโต้พฤติกรรม
หลบเลี่ยงฯ จะต้องคำนึงถึงหลักฐานการทุ่มตลาดหรือการได้รับการอุดหนุนประกอบด้วย (อาทิ การคำนวณส่วน
เหลือการทุ่มตลาด (margin of dumping) ความเสียหายต่ออุตสาหกรรมภายในต่อประเทศผู้นำเข้า (injury)
ความเสียหายของอุตสาหกรรมภายในนั้นเป็นผลมาจากการทุ่มตลาด (causal link between dumping and
injury) เพื่อให้สามารถพิสูจน์ความเชื่อมโยงอย่างชัดเจนว่า พฤติกรรมหลบเลี่ยงฯ ที่เป็นเหตุแห่งการได้สวน
ก่อให้เกิดความเสียหายจริงต่ออุตสาหกรรมภายใน ซึ่งจะช่วยลดความเสี่ยงในการเกิดข้อพิพาทระหว่างไทยกับรัฐ
สมาชิกอื่นของ WTO

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายดอน ปรมัตถ์วินัย)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

กรมเศรษฐกิจระหว่างประเทศ

กองนโยบายเศรษฐกิจระหว่างประเทศ

โทรศัพท์ ๐ ๒๒๐๓ ๕๐๐๐ ต่อ ๑๔๑๔๒

โทรสาร ๐ ๒๖๔๓ ๕๒๔๗